

Eva SCHÄFEROVÁ

oponentský posudek bakalářského koncertu a diplomové práce

Bakalářský koncert Evy Schäferové se konal 18.března 2017 v Galerii Lichtenštejnského paláce.

Houslistka si zvolila převážně virtuózní program. Již první číslo programu, Dvořákův Mazurek, bývá spíše v programu někde ke konci, kdy je houslista plně rozehrán. Tady ale nebylo potřeba rozehráni, Eva zahrála Mazurek naprosto dokonale technicky, všechna nepříjemná místa znamenitě vyšla. Jedinou poznámku a malou výtku mám k ukončování frází, kde často zpomalovala, byť to nebylo v zápise Dvořakově. (u Dvořáka je často několik rozdílů ve zpomalení – ritardando, poco rit., molto rit.) Ale to je asi také poslední výtku k celému koncertu.

Druhou skladbou recitálu byla Česká rapsodie Boh. Martinů, skladba, věnovaná Fr.Kreislerovi. Obdivoval jsem, jak krásně znějí všechny nelehké akordy a veškerá technika. (kvalitní šestnáctinové pasáže ve spiccato). Naproti tomu v lyrických pasážích dýchala na posluchače opravdová českost. V závěrečném Allegro non troppo sice sólistka přeskočila jeden takt, ale to nic nemění na velmi pozitivním vyznění tohoto zajímavého díla.

Před přestávkou zazněla ještě 3.část ze Sonáty pro dvoje housle od E. Ysaÿe, kdy si Eva pozvala ke spolupráci Jana Zrostlíka. Je potřeba říci, že sonátu mají oba v repertoáru celou, zde spíše z časových důvodů zvolili jen poslední část. Tato Sonáta byla dlouhou dobu považována za ztracenou, na rozdíl od sólových sonát je poměrně rozsáhlá a šikovní Vi De, které interpreti udělali, bylo jen ku prospěchu věci. Skladba je technicky velmi náročná, přesto musím pochválit jak souhru, tak i intonaci ve velmi těžkých pasážích. Některé akordy zněly velmi bohatě, jakoby se jednalo o více než dva interprety....

V druhé půli koncertu zazněla nejprve 1.sonáta L.van Beethovena. Tato sonáta, věnovaná Antoniu Salierimu, je svěžím, nekomplikovaným dílem. A tak i vyzněla interpretace. Energicky vyšlo hlavní téma 1.věty v kontrastu s lyrickým tématem vedlejším. Variační 2.věta měla svůj mozartovský půvab, houslistka v ní uplatnila svůj krásný tón, závěrečné Rondo působilo velmi lehce, výborná byla souhra obou aktérů. Chválím též dodržování všech dynamických znamének, u Beethovena tak důležité. Je potřeba zmínit i perfektní klavírní spolupráci Václava Máchy, který hrál s otevřeným klavírem, ale nikde houslistku nepřekrýval. Otázkou do diskuse je takt 26 v 1.větě, kdy v novém vydání Henleho je stupnice směrem dolů v legatu.....

Na závěr koncertu zazněly ještě dvě virtuózní skladby. Nejprve Poème élégiaque, op.12 od E.Ysaÿe a poté Etuda ve formě valčíku od C.Saint-Saëns v úpravě Ysaÿově. Obě skladby technicky náročné, ale Eva si s nimi poradila naprosto bez problémů.

Mám-li stručně hodnotit celý recitál Evy Schäferové, jednalo se, přes velkou náročnost programu, o hru s velkým nadhledem, kdy houslistka neopomněla ani jeden tón náhodě. Už teď se těším na její magisterský koncert !

Návrh hodnocení: A

Jako téma své písemné práce si Eva Schäferová zvolila E.Ysaÿe a Fritz Kreisler: velcí houslisté a skladatelé.

Ve své práci představuje dva vynikající houslisty, kteří byli zároveň výbornými skladateli. U každého houslisty je stručný životopis, houslová kariéra a skladatelské dílo. U Ysaÿe jsou pak podrobněji rozebrané především jeho Sonáty pro sólové housle s notovými příklady. Vzhledem k tomu, že oba houslisty již zasáhla první vlna zvukového nahrávání, přivítal bych i stručné uvedení jejich nahrávek: u Ysaÿe se jedná o nahrávky z let 1912-1919, které nově vydala v roce 1996 firma Sony, Kreisler má daleko větší diskotéku, i s houslovými koncerty, ale uvedl bych i příklad první kompletní nahrávky Beethovenových sonát, z roku 1935. Na závěr pak shrnuje společné a odlišné hodnoty obou autorů, kteří mají významné místo v dějinách světové houslové hry.

Jedná se o práci přínosnou, je z ní cítit, že autorka má k oběma houslistům vřelý vztah.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: A

Praha, 10.5.2017

odb.as. MgA Pavel HŮLA